

DÂN TÔI CÓ MỘT GIẤC MƠ

LÊ DUY NHÂN

Cách nay 50 năm , ngày 28/08/1963, bài diễn văn “I have a dream” của ông Martin Luther King đã mở một trang sử mới cho Hoa Kỳ, đưa đất nước này ra khỏi thảm kịch kỳ thị chủng tộc. Mặc dầu người Mỹ da đen được giải thoát khỏi ách nô lệ từ nhiều năm trước nhưng nạn kỳ thị chủng tộc, bất công xã hội vẫn còn đè nặng lên trên cuộc sống của họ. Trước hơn 200 ngàn người tập trung trước tượng đài Abraham Lincoln, người tiên phong xóa bỏ chế độ nô lệ trên đất nước Hoa Kỳ, Martin Luther King đã đòi lại bình đẳng dân quyền cho người Mỹ da đen. Bạo loạn đã không xảy ra như nhiều người tiên đoán. Câu nói bất hủ “I have a dream” đã thổi một luồng sinh khí mới vào hàng triệu trái tim người Mỹ gồm đủ mọi sắc tộc.

Không riêng người Mỹ gốc châu Phi mà mọi sắc dân, đều được quyền bình đẳng ngang hàng với sắc dân da trắng. Và cũng không chỉ người da đen mới tranh đấu cho họ mà người da trắng cũng tham gia cuộc đấu tranh này. Mặc dầu tâm lý kỳ thị chủng tộc chưa hẳn xóa sạch trong tâm lý của mọi người nhưng nếu không có Martin Luther King , không có cuộc tranh đấu trường kỳ của các nhà tranh đấu dân quyền thì nước Mỹ không đạt những thành tựu to lớn , không có nền văn hóa muôn màu muôn vẻ, không có các nhà lập pháp, tư pháp và hành pháp đa màu, không có tổng thống Obama.... Không có đa nguyên chính trị, đa nguyên văn hóa thì không có dân trí cao, không có được một xã hội nhân bản như vậy.

Lấy năm 1963 làm mốc cho lịch sử Việt Nam, 50 năm qua , xã hội Việt Nam đã tiến bộ như thế nào? Chế độ toàn trị đã chìm đất nước vào bóng đêm của lạc hậu và thoái hóa, bóp chết mọi khát vọng vươn lên của các thế hệ trẻ. Chế độ độc đảng không cho phép đổi lập biến xã hội thành bầy đoàn nô lệ, thui chột dân khí, hạ thấp dân trí nên mất hết khả năng sáng tạo, khả năng tranh đấu kể cả khả năng chống giặc ngoại xâm. Độc tài phát sinh tham nhũng, lạm quyền, tệ nạn xã hội, suy đồi đạo đức.

Trong mấy tuần qua một số cựu đảng viên Cộng Sản thức tỉnh kêu gọi đa nguyên đa đảng, hô hào thành lập đảng đối lập. Nhưng có bao nhiêu người hưởng ứng, bao nhiêu người dám dấn thân, ngoài một số khuôn mặt tranh đấu quen thuộc. Ai cũng biết thành lập một đảng đối lập trong một chế độ độc tài là muôn vàn khó khăn vì sẽ gặp phản ứng hung hãn từ đảng Cộng Sản. Lịch sử cho thấy chưa có đảng đối lập nào hình thành được trong xã hội do đảng Cộng Sản cai trị. Nhưng lịch sử cũng chứng tỏ rằng không có chế độ phi nhân bản nào tồn tại mãi được. Liên Bang Xô Viết , các chế độ Cộng Sản Đông Âu tan rã mặc dù tại thời điểm đó chưa có đảng đối lập nào. Điều đó không có nghĩa là lịch sử Việt Nam sẽ diễn tiến theo quy trình của các đảng cộng sản ở Nga và Đông Âu. Nói rằng đảng Cộng Sản Việt Nam sẽ tự hủy hoại mà không cần ai tranh đấu là luận điệu tuyên truyền của guồng máy thông tin Đảng, hòng ru ngủ ý thức tranh đấu của người dân.

Đảng Cộng Sản Việt Nam nhờ “bài học” Liên Bang Xô Viết sẽ cố kết với các thế lực đen tạo thành liên minh “chỉ biết còn đảng còn mình” để triệt tiêu mọi “mầm mống” đối lập.

Người viết không hề tuyệt vọng trước khả năng dân chủ hóa đất nước mà chỉ muốn chia sẻ nỗi băn khoăn về “Làm thế nào để một đảng đối lập ra đời trên đất nước ta”. Biết đến bao giờ tự do-dân chủ trở thành hiện thực chứ không chỉ là Giấc Mơ.

Cách đây 50 năm Martin Luther King có một giấc mơ và ngày nay nước Mỹ đã thực hiện gần trọn vẹn giấc mơ của ông.

90 triệu người Việt cũng có một giấc mơ khiêm tốn hơn giấc mơ của Martin Luther King rất nhiều là được quyền sống như một con người không nô lệ.

Ai sẽ thực hiện giấc mơ này cho họ?

Dân tôi có một giấc mơ - Lê Duy Nhân